

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ,
БОРАЧКА И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА
Број: 119-01-202/2016-09
Датум 09.12.2016. године
Београд

На основу тачке IV став 8. Одлуке о установљивању годишњих признања и награда запосленим стручњацима у установама социјалне заштите-«Човек године», број 171-00-00010/2014-01 од 26.10.2014. године, Посебна комисија доноси

ОДЛУКУ
О ДОДЕЉИВАЊУ ГОДИШЊИХ ПРИЗНАЊА И НАГРАДА ЗАПОСЛЕНИМ
СТРУЧЊАЦИМА У УСТАНОВАМА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ-„ЧОВЕК
ГОДИНЕ“

ДОДЕЉУЈЕ СЕ ГОДИШЊЕ ПРИЗНАЊЕ И НАГРАДА

1. Весни Маргаретић, дипл. социјалном раднику, запосленом у центру за социјални рад Суботица;
2. Александру Величковићу, васпитачу запосленом у установи социјалне заштите -Дому за децу и омладину "Вера Радивојевић" Бела Црква;
3. др Сузани Мишић, директору у установи социјалне заштите –Установи "Геронтолошки центар Београд";
4. Душану Миловићу, дипл. спец. педагогу, пензионисаном лицу који је пре одласка у пензију био запослен у систему социјалне и породичне заштите;
5. Бојани Степановић из Београда, која обавља дужност хранитеља.

Образложење

У циљу пружања подршке и истицања заслужних појединаца професионалаца - стручњака, који су својим радом допринели унапређењу система социјалне и породичноправне заштите грађана Републике Србије, и на тај начин постали пример за све запослене, установљено је годишње признање и награда под називом «Човек године».

Годишње признање и награда «Човек године» додељује се посебно сваком

појединцу професионалцу - стручњаку, запосленом у:

1. Центру за социјални рад-органу старатељства;
2. Установи социјалне заштите за смештај деце без родитељског старања и деце са сметњама у развоју;

3. Установи социјалне заштите за смештај одраслих инвалидних лица очуваних менталних способности, душевно оболелих лица и ментално недовољно развијених одраслих лица, за смештај пензионера и других старијих лица.

Годишња награда и признање додељује се пензионисаном лицу које је пре одласка у пензију био запослен у систему социјалне и породичне заштите најмање непрекидно 20 година пре одласка у пензију, а које испуњава и друге критеријуме утврђене Одлуком о установљавану награде.

Годишња награда и признање додељује се лицу које по оценама стручњака запослених у систему социјалне заштите и породичноправне заштите, грађана и самих корисника, обавља дужност хранитеља или послове породичног смештаја одраслих и старих лица.

Конкурс за доделу годишњег признање и награда «Човек године», за 2016. годину расписала је Посебна Комисија, дана 01.11.2016. године, а конкурс је трајао до 30.11.2016. године.

Конкурс за доделу годишњег признања и награде са свим условима објављен је на сајту Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Републичког завода за социјалну заштиту и у гласилима и на сајтовима струковних удружења запослених у области социјалне заштите.

Решењем Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања број:119-01-202/2016-09 од 24.10.2016. године, именована је Посебна комисија.

Посебну комисију чини председник и 6 (шест) чланова представника установа социјалне заштите и корисника, 2 (два) представника Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања - Сектора за бригу о породици и социјалну заштиту и то:

1) Бранка Гајић, помоћник министра, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, председник Комисије;

Чланови:

- 1) Владимир Илић, директор Градског центра за социјални рад Београд;
2) Драган Роловић, директор Завода за васпитање деце и омладине Београд;
3) Славиша Сорак, директор Центра за породични смештај и усвојење Крагујевац;
4) Весна Ранђеловић, директор Геронтолошког центра Крагујевац;
5) Војкан Станојевић, директор Установе за одрасле и старије "Кулина" Кулина, Алексинац;
6) Бранка Давидовић, председник Асоцијације центара за социјални рад Србије;
7) др Биљана Зекавица, начелник Инспекције социјалне заштите, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања – Сектор за бригу о породици и социјалну заштиту;

8) Весна Миросављевић, виши саветник, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања – Сектор за бригу о породици и социјалну заштиту.

У складу са одредбама Одлуке право да предлажу кандидате за доделу годишњег признање и награде «Човек године» имају:

1. Установа социјалне заштите, а предлог треба да потпише најмање група од 20 (двадесет) запослених у тој установи или у установама које обављају исту или сличну делатност;

2. НВО које своју претежну делатност обављају у области социјалне и породичноправне заштите, а предлог треба да потпишу најмање 3 (три) овлашћена представника НВО;

3. Корисници у систему социјалне и породично правне заштите, а предлог треба да потпишу најмање 20 (двадесет) корисника.

Посебни критеријуми које предложени кандидат за доделу годишњег признања и награде, према Одлуци, мора да испуњава, а које је Посебна комисија дужна, у поступку одлучивања о додели, да цени су:

1. Благовременост у извршавању радних обавеза и задатака;
2. Одговорност у извршавању радних обавеза и задатака;
3. Однос према корисницима;
4. Однос према другим запосленим и сарадницима-квалитет сарадње;
5. Предузимљивост у извршењу радних обавеза;
6. Савесност у обављању радних задатака;
7. Стваралачка способност - иновације у раду;
8. Укупан допринос развоју система социјалне и породичноправне заштите.

У току трајања конкурса на адресу Посебне комисије пристигло је дванаест (12) предлога за доделу годишње награде «Човек године», и то:

1) Јаворка Ранђеловић на обједињени предлог Центра за социјални рад „Свети Сава” Ниш, Удружења грађана СИГМА ПЛУС Ниш, Црвеног крста Ниш и Удружења самохраних мајки "СМ" Ниш,

2) Бобан Илић на обједињени предлог Центра за социјални рад Лесковац, Окружне организације слепих Лесковац, Градске организације глувих и наглувих Лесковац, Удружења параплегичара Лесковац и Удружења пензионера Лесковац;

3) Славица Митић на предлог Центра за социјални рад Кучево

4) Аднан Диздаревић на предлог Центра за социјални рад Нови Пазар;

5) Весна Маргаретић на предлог Центра за социјални рад Суботица;

6) Александар Величковић на обједињени предлог Дома за децу и омладину "Вера Радивојевић" Бела Црква и Центра за социјални рад Бела Црква;

7) Владица Станојевић на предлог Завода за смештај одраслих лица "Мале Пчелице" Крагујевац;

8) Радослава Капор на предлог Геронтолошког центра "Нови Сад" Дом Лиман;

9) др Сузана Мишић на предлог корисника Установе "Геронтолошки центар Београд" Београд;

10) Бојана Степановић на обједињени предлог Удружења хранитеља Београд са подружницама Ваљево, Лозница и Шабац, Удружења "Добра вила за вас", УГ "Креатива

плус";

11) Проф. др Христос Алексопулос на предлог Центра за породични смештај и усвојење Туприја

12) Душан Миловић, пензионер, на предлог Завода за васпитање деце и омладине Београд.

На седници одржаној 07. децембра 2016. године, Посебна комисија у пуном саставу, (посебне сагласности доставили су следеће чланови посебне Комисије- др Биљана Зекавица, члан Комисије), одлучено је да годишњу награду и признање добију лица наведена у диспозитиву овог решења из следећих разлога:

1) Весни Маргаретић, дипл. социјалном раднику, запосленом у Центру за социјални рад Суботица;

Весна Маргаретић већ 28 година ради у области социјалне заштите, у вишенационалној средини са великим бројем деце на породичном смештају, а сада и са мигрантима који се дуже задржавају на територији Суботице.

У току професионалног ангажовања савесно приступа извршавању радних задатака у осетљивој области породично правне заштите деце и породице.

Корисници су препознавши квалитет рада и личних особина Весни Маргаретић доделили 2010. године плакету Најпопуларнији социјални радник града Суботице.

Захваљујући одличним комуникационим вештинама и преговарачким способностима Весна је изградила добар сараднички однос са свим колегама у Центру и колегама из сарадничких институција у граду Суботици.

Велики квалитет Весне Маргаретић је и у адаптивности у новонасталим ситуацијама, сада у актуелној ситуацији мигрантској кризи заштите деце-малолетних миграната. Њена сваралачка способност да преточи праксу и искуство у тако осетљивом сегменту социјалног рада је од непроцењивог значаја за колектив, колеге и сараднике као и за саме мигранте.

2) Александру Величковићу, васпитачу запосленом у установи социјалне заштите -Дому за децу и омладину "Вера Радивојевић" Бела Црква;

Александар Величковић се 1978. године запослио, као васпитач у Дому за децу и омладину "Вера Радивојевић" Бела Црква.

Одликује га комуникативност, предузимљивост, истрајност у раду, правичност, одговорност и тактичност.

Од самог почетка са великим ентузијазмом почиње да ради са децом, са одговорношћу коју овај посао носи. Укључује се у рад Заједнице домова СРЈ. Успоставља сарадњу и са другим домовима за децу на територији Балкана. Организатор је сусрета деце ради одржавања такмичења у спорту, приредби и других активности. Организатор је преговора са Општином која је Установи донирала земљиште површине 6 ха, на коме су деца радно ангажована. Радио је на пројекту "Кућа на пола пута" и са пуним ентузијазмом ради и на новим пројектима.

Око 30 година је васпитач-руководилац у Установи, организује целокупан рад васпитног сектора, организује и спроводи васпитни процес деце и младих. Својим примером и истрајношћу решава проблеме и суочава се са ризицима које носи васпитање младог човека. Генерације деце су изведене на прави пут.

3) др Сузани Мишић, директору у установи социјалне заштите –Установи "Геронтолошки центар Београд";

У протекле четири године др Сузана Мишић је значајно допринела унапређењу услуга социјалне заштите кроз одговорно и благовремено поступање у извршавању послова, савесно обављање послова, подједнако у односу на ниво пружања услуга, као и услова за рад запослених и то постављањем стандарда на високо стручан и етичан ново. Отвореним и непристрасним односом према корисницима услуга, уз уважавање индивидуалности и потреба, значајно је допринела хуманизацији услова живота корисника. Популаризацијом активног старења кроз многобројне програме и манифестације, допринела је стварању позитивније слике јавности па и самих сениора о трећем животном добу.

Проширене су услуге у заједници, отворени су нови дневни центри и клубови: Треће доба-Калуђерица (2012.године), Треће доба Вождовац II, Милева Марић Ајнштајн (2015. године), Драгиша Ћирић у Земуну (2015. година) и Душан Ресавац Раковица(2016.), Дринка Ћуковић Звездара(2016.), реновиран је клуб на Палилули. Отворен је Едукативно-креативни центар у Светогорској улици.

Отворено је и Одељење за смештај особа оболелих од различитих типова деменција и Алцхајмерове болести.

У 2014. години током проглашене ванредне ситуације, др Сузана Мишић се истакла и показала хуманост и солидарност са лицима која су била погођене елементарном непогодом, јер је и као учесник, а и заједно са кадровским капацитетима Установе, стављајући на располагање и материјалне ресурсе, збринула преко 300 лица. Поред тога, директор, заједно са сарадницима преузима обавезе и активности у вези са мигрантима који су упућени у Установу ради збрињавања.

Директор Установе је члан главног одбора ЕДЕ што доприноси унапређењу квалитета услуга дуготрајне неге, као и размену знања информација и праксе у овој области.

4) Душану Миловићу, дипл. спец. педагогу, пензионисаном лицу који је пре одласка у пензију био запослен у систему социјалне и породичне заштите;

У систему социјалне заштите је од 1950. године, запослен у Прихватилишту за децу и младеж као васпитач, а од 1995. године наставио је рад у Заводу за васпитање деце и омладине Београд, где је радио до пензије, до 2015. године.

Као изузетно посвећен свом послу оставио је дубок траг у раду са малолетним деликвентима, али и у односу према колегама.

Похађао је и додатну едукацију на породичној системској терапији, когнитивно бихевиоралну терапију као помоћно средство у раду са адолесцентима, јер је то захтевао рад са децом и омладином са поремећајима у понашању. Развијао је и подстицао креативни рад код деце и омладине кроз радионице, што се показало као веома успешно средство у процесу васпитања. На тај начин настала су значајна и вредна дела: пејзажи, портрети, грбови, иконе, а нарочито је развио технику пирографије.

Одласком у пензију Душан наставља своје радно ангажовање кроз волонтерски рад са децом у ПИТ-у.

5) Бојани Степановић из Београда, која обавља дужност хранитеља.

Хранитељица Бојана Степановић се хранитељством бави већ 36 година, од 19.12.1980. године, када је прихватила петоро деце (старости од 3.месеца до годину дана) од којих су три детета отишло на усвајање, а једно је и данас код Бојане и помаже јој у

обавезама око подизања 40-ог детета на хранитељству.

Новац јој никада није био приоритет, чак је често другима и плаћала за помоћ око деце, јер је и ургентни хранитељ, па на смештају скоро редовно има више од три детета.

Без обзира на године и на здравствено стање, Бојана не одустаје од своје хуманости. И даље се активно бави хранитељством и хуманитарним радом и хуманитарну помоћ пружа кад год јој се за то укаже прилика. Потпредседница је клуба хранитеља Чукарица&Раковица где се заједно са клубом активно бори да прикаже хранитељство у најбољем светлу, да што већем броју породица приближи хранитељство, а деци из домова обезбеди боље услове за одрастање, срећније детињство и наду за њихову светлију будућност.

Бојана са свом децом која су код ње била на хранитељству редовно одржава контакте и увек је спремна да им пружи помоћ и подршку.

Ова одлука, одмах по доношењу, се објављује на сајту Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и сајтовима установа социјалне заштите на којима је објављен конкурс за доделу годишњег признања и награде.

У Београду 09. децембар.2016. године

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
Бранка Гајић

